

HOOVER PREROKUJE VELIKO PROSPERITETO

PREDSEDNIK ZDRUŽENIH DRŽAV JE UVIDEL ZELO NUJNO POTREBO ZAŠČITE PROTI NEZAPOSLENOSTI

Značilna izjava predsednika Hooverja pred zastopniki republikanskega časopisja v državi Indiani. Navedel je faktorje, ki so povzročili sedanjo gospodarsko depresijo. — Evropska kriza ovira povratek blagostanja v Združene države. — Zavarovanje proti nezaposlenosti se mora izvršiti potom sodelovanja industrije in delavstva.

INDIANAPOLIS, Indiana, 15. junija. — Na banketu zveze republikanskih časnikarjev države Indiane je imel predsednik Hoover nadvse značilen govor, v katerem je rekel med drugim tudi sledeče:

— Združene države so v svoji zgodovini doživele že petnajst resnih gospodarskih depresij. Iz vsake depresije so pa izšle močnejše in mogočnejše kot so bile prej. Isto se bo zgodilo tudi v sedanjem primeru.

V tem zmislu je bil zasnovan ves njegov govor. Predvsem se je bavil predsednik z raznovrstnimi faktorji, ki so povzročili sedanjo depresijo oziroma ovirajo povratek k boljšim časom.

Odločno je zavračal idejo, da so temeljni vzroki depresije v Združenih državah.

V Evropi so visoki davki, neprestani izdatki za oboroževanje, socijalna in politična nestalnost ter visoke carinske meje povzročile depresijo, ki je tako velika in obsežna, da ovira celo v Združenih državah povratek prosperitete.

Največja služba, ki jo zamorejo izkazati Združene države ostalemu vetu, obstoji v povratku ameriške prosperitete. — Najprej moramo napraviti red v lastni hiši, — je dejal. Procvitajoča se Amerika je temeljni pogoj za procvitajoči svet.

Kot že pri raznih drugih prilikah, je predsednik Hoover tudi danes omenil, da so Združene države v gospodarskem oziru nekaka v sebi zaključena celota. Ne oziraje se na razvoj v ostalem svetu, bo v Združenih državah dosti prej nastopila prosperiteta kot pa drugod.

Svoja izvajanja je potrdil s sledečimi dokazi: — Pred depresijo smo producirali vsako leto za petdeset milijard dolarjev blaga. Gospodarska kriza je potisnila naš eksport na tri in pol milijarde. Eksportirali smo torej za poldrugo milijardo manj blaga. To je v ostrem nasprotju z nazadovanjem domače produkcije, ki je znašalo dvanaest milijard dolarjev.

V zvezi s tem je Hoover ostro obsodil one, ki kujejo iz depresije dobiček. Nikdar se namreč ne sme pozabiti, da razpolagajo Zdrž. države z ogromnimi sredstvi: zemljo, rudniki mlino, človeško in duhovno močjo in izredno veliko podjetnostjo.

— Že pred časom sem se zavzel za zavarovanje proti nezaposlenosti, kar smatram za najboljšo zaščito proti teškim časom. To zavarovanje pa mora temeljiti le na sodelovanju med industrijo in delavstvom. Kakorhitro bi se vmešala vlada vmes, bi ne bilo več zavarovanje, pač pa miloščina.

Zagovornikom ameriškega gospodarskega načrta, ki naj bi se završil po vzorcu ruske petletke, je povedal Hoover sledeče: —

— V prihodnjih dvajsetih letih bo prebivalstvo Združenih držav naraslo najmanj za dvajset milijonov oseb. Za te ljudi bomo zgradili štirje milijoni novih in lepših domov, na tisoče novih in lepših mestnih poslopij in na tisoče tovarn. Naše ceste bomo podaljšali za tisoče in tisoče milj. Instalirali bomo stroje, ki bodo proizvajali petindvajset milijonov konjskih sil. Produkcija na farmah se bo povišala za dvajset odstotkov. Za teh dvajset milijonov ljudi bomo zgradili nove parke, šole, vseučilišča in cerkve. Tem ljudem bo treba manj delati ter bodo imeli več časa za razvedrilo in za za-

HOOVER SE ŽE PRIPRAVLJA NA KAMPANJO

Prvo večje potovanje političnega značaja, katero je vpriporil predsednik izza nastopa svojega urada.

ORANGE, Va., 15. junija. — Predsednik Hoover je stopil danes v spremstvu svoje žene ter generalnega poštnega mojstra Browna v poseben vlak, ki ga bo odpeljal v Indiano, Ohio, in Illinois.

Pri tem gre za prvo večje potovanje političnega značaja, kar jih je vpriporil Hoover izza nastopa svoje službe.

V imenovanih deželah bo obiskal glavna mesta in v državah, namreč v Ohiju in Illinoisu bo nastopil tudi pred zakonodajnim zastopstvom. Tekom jutrišnjega dne, bo potoval predsednik v spremstvu guvernerja Conleya, senatorja Hatfielda ter drugih vodilnih republikancev West Virginije, ki bodo stopili na vlak v Charleston v zgodnji jutranji uri.

Prisostvovali bo tudi posvetitvi Hardingovega spomenika v Marion, Ohio.

Predsednik bo nastopil tudi pri različnih slovesnostih. Govoril bo pri odkritju spomenika Abrahama Lincolna.

V četrtek se bo predsednik vrnil v Washington.

A. BRIAND JE POZVAL ŽENSKO NA POMOČ

Pozval jih je, naj podpirajo njegovo delo za mir sveta. — Nadalje je izjavil, da je pripravljen vztrajati na svojem mestu.

GOURDON, Francija, 15. junija. — Francoski zunanji minister Aristide poziva na vse ženske sveta, naj dajo poziv na vse ženske sveta, naj vztrajajo pri svojem delu za svetovni mir.

Postarni državnik, ki je bil šele pretekli mesec kandidat za urad predsednika, a bil poražen, je brnil v zgovornih besedah svoje delo za mir.

Svoj nagovor je imel pred zborovanjem 5000 francoskih vojnih veterancev, njih mater, žen in otrok. — Dokler bodo ženske na naši strani, bomo zadovoljni.

Glede Kelloggove mirovne pogodbe je izjavil Briand:

— Jaz imam srečno usodo, da sem v polnem sporazumu z ameriško vlado, da obsodimo vojno ter jo priglasimo za napako človeškega plemenstva.

Ni vrjetno, da je še kak človek odobral vojno ter jo smatral za zdravilno sredstvo.

bavo. Skrbeli bomo za večje razširjenje bogastva, za zmanjšanje revščine ter za zmanjšanje števila zločinov.

— Nekateri ljudje domnevajo, da je mogoče tak načrt uresničiti le potom revolucionarne izpremembe vladnega sistema. Tega pa ni potreba, kajti Amerika je vedno uspevala na podlagi principa, da je treba dati gospodarskim silam prosto pot. Temu principu se ne smemo nikdar odpovedati.

Hoover je trdno prepričan, da bo božja previdnost naklonila v doglednem času Ameriki večjo in boljše prosperiteto kot jo je uživala kdaj prej.

KARDINALA SEGURO SO IZGNALI

Španski minister za notranje zadeve proti kardinalu-primasu. — Cerkev in vlado je treba ločiti.

MADRID, Španija, 15. junija. — Notranji minister Miguel Maura je danes odločil, naj ostane kardinal Segura v inozemstvu, kamor se je podal po požigu cerkvenih posestev. Segura je povzročil veliko gonjo proti katolikom na Špankem, ker je izdal razburljivo pastirsko pismo.

MADRID, Španija, 15. junija. — Notranji minister Maura je izjavil na zborovanju republikancev in socialistov v Zamori, da je ločitev cerkve od države potrebna. Cerkev na Špankem mora biti neodvisna, če hoče obstajati še naprej. V Logronu je bilo par duhovnikov in nekaj žensk obsojenih na zaporne kazni in denarno globo, ker so širili protidržavno agitacijo.

SITUACIJA KITAJSKEM

Priznavajo, da je bilo uničenih 20,000 vladnih vojakov. — Inozemci in Kitajci skušajo pobegniti iz severa.

ŠANGHAJ, Kitajska, 15. junija. — Nacionalistična vlada je danes priznala, da so komunisti v provinci Kiangsi, Hunanu ter v severnem Fukien uničili 20,000 mož nacionalistične armade.

Vsaka sled reda je izginiha v provincah.

Inozemci in Kitajci skušajo pobegniti z dežele. Begunce zadržujejo potepajoče se čete in roparji.

Čang Kaj-šek, vrhovni poveljnik nacionalističnih sil, je objavil pretekli teden, da se bo postavil na čelo vojevanja proti vstajem in komunistom. Izjavil je, da bo v treh dneh odpotoval. Čeprav podcenjuje nevarnost, je rekel kitajski predsednik, da bo v treh mesecih porazil vstaje. Tekom zadnjih osem mesecev ni uprinesla vladna kompanja nikakih uspehov.

ROOSEVELT PRI SIAMSKEM KRALJU

PURCHASE, N. Y., 15. junija. — Governor Roosevelt je v spremstvu svoje žene obiskal siamskega kralja, ki stanuje v Ophir Hall. Z njim je govoril več kot eno uro. Kralj je uspešno preстал nevarno operacijo na obeh ter se bo v kratkem vrnil preko Kanade v svojo siamsko domovino.

LAHI BI RADI TRGOVALI S SOVJET. UNIJO

Komisija 40 izvedencev je na poti proti Rusiji. Večji promet za lažje pogoje skušajo uveljaviti.

RIM, Italija, 16. junija. — Italijanska trgovska komisija se je danes odpeljala v Rusijo, da izvede boljše trgovske odnose med Italijo ter sovjetsko državo. Namen te komisije je, govoriti s zastopniki Rusije o dolgotrajnih kreditih. Komisija se bo mudila v Rusiji več tednov.

Med narodi, ki prodajajo blago Rusiji, bo skušala Italija pridobiti višje mesto kot sedmo, ki zavzema sedaj. Zaenkrat stoje Združene države na prvem mestu, kot razvidno iz letnega izvoza v vrednosti 140 milijonov dolarjev v Rusijo. Italija je dosegla dosedaj \$15,000,000, a vsled obnovljenja rusko-italijanskega trgovskega dogovora, se pričakuje, da bo poskočil promet na 30 milijonov dolarjev.

Italijanska vlada dobi vsled dogovora 75 odstotkov ruskega trgovskega kredita, ki je ponavadi veljaven za sedem let.

Komisija pa bo prevzela še nadaljnjih 25 odstotkov posojila, s katerim denarjem bo plačevala kredit, ugoden za Italijo.

Predsednik trgovske skupine je profesor Felice Guarnieri, ki je svetovalec korporacije.

Komisija namerava študirati položaj v Moskvi, Leningradu in v drugih industrijskih središčih.

GANDHI BO ODPOTOVAL V ANGLIJO

Mahatma Gandhi ne bo opustil niti v Angliji svoje preproste obleke. Stanoval bo med reveži.

BORSAD, Indija, 15. junija. — Mahatma Gandhi, ki bo sredi avgusta odpotoval proti Angliji, da se udeleži tam druge indijske konference je izjavil včeraj, da bo stanoval v Kingsley Hall, revnem azilu v vzhodnem delu Londona.

Dočim se bodo drugi delegati nastanili v palačah in hotelih Londona, bi živel voditelj nacionalistov v razmerah, kot revni prebivalci Indije.

Če bo vreme dovoljevalo, bo nosil svojo običajno obleko, bel šal ter pleten omot krog ledi. Če pa bo mrzlo, bo nosil sukanjo ter hlače iz evropskega blaga, a indijskega izdelka.

Pred kraljem bo nastopil v indijski noši z obrito glavo ter bosopet.

Kljub važnim problemom, ki čakajo Gandhija, bo skrbel v glavnem za dobavo svežega kozjega mleka. Za slučaj potrebe, bo vzel s seboj tudi zalogo ameriškega kozjega mleka v konzervah.

Kljub pogosto izjavljenim dvomom ni opustil Gandhi svojega namena, da obišče Združene države.

Če pa bi bil uspešen v svoji zahtevi, da izposluje gostost Indije, domnevajo njegovi verni pristniki, da se bo napotil v Ameriko, da se zahvali svojim tamošnjim prijateljem za podporo.

PAPEŽ PIJ JE ODGOVORIL MUSSOLINIJU

Odgovor je baje povsem spraven, navzlic temu pa vsebuje zahteve, da se vlada ne sme vmešavati v cerkvene zadeve.

RIM, Italija, 15. junija. — Papež Pij XI. je odgovoril včeraj na noto, ki mu jo je poslala Mussolinijeva vlada. Odgovor je izročil poseben poslanec italijanskemu ministru za zunanje zadeve, Dinu Grandiju. Dokument je dolg šest strani ter vsebuje odgovor na razna Mussolinijeva ugotovila.

Iz precej zanesljivega vira se je izvedelo, da je odgovor povsem spraven, navzlic temu je pa v njem zahteva, da se italijanska vlada ne sme vmešavati v cerkvene zadeve.

Dasi je med Mussolinijevimi in papeževimi nazori precejšnja razlika, bo spor v doglednem času rešen v obojestransko zadovoljstvo.

PROCES ZARADI STAREGA ZLOČINA

MOUNT HOLLY, N. J., 15. junija. — Prihodnji mesec se bo začela tukaj obravnavati proti Antonu Irazu, ki je pred petnajstimi leti, usmrtil Henryja B. Rydera. Na Irazu je šele v zadnjem času padel sum zaradi umora.

LINDBERGH BO LETEL PREKO SOVJET. UNIJE

MOSKVA, Rusija, 15. junija. — Col. Charles A. Lindbergh in njegova žena bosta brez vsakih težav dobila dovoljenje, da bosta letela preko ozemlja Sovjetske Unije na svojem poletu proti Daljnem Istoku.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

DENARNA NAKAZILA

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO
KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI
SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	
Din 500	\$ 9.35
Din 1000	\$ 18.50
Din 2500	\$ 45.75
Din 3000	\$ 54.60
Din 5000	\$ 90.50
Din 10,000	\$ 180.00

V ITALIJO	
Lir 100	\$ 5.75
Lir 200	\$ 11.30
Lir 300	\$ 16.80
Lir 500	\$ 27.40
Lir 1000	\$ 54.25

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam pisanim potom sporazumejo glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino 75c.

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Telephone Barclay 7-0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENE PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
415 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko, za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Na pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Na četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3578

IZ "VISOKO DRUŽBE"

Pred dobrim tednom so potegnili v bližini New Yorka iz vode truplo petindvajsetletne Starr Faithfull, ki je pri padala takozvanim "višjim" krogom.

Newyorško časopisje poroča na dolgo in široko o tej neobičajni najdbi.

Tragedija, ki se je odigrala v bližini obali, res zasluži pozornost, četudi z drugega vidika kot je pa oni, s katerega se ozira nanjo newyorško meščansko časopisje.

Življenje te mlade deklice nam razodeva, kaj se dogaja v takozvanih "višjih" krogih, o katerih bi povprečen človek domneval, da vladata v njih največje puritanstvo in morala.

V tem slučaju ne gre samo za Starr Faithfull, pač pa za splošno razširjen tip dekleta, ki je navidez dostojno, v resnici pa pokvarjeno do skrajnosti.

Starr Faithfull je bila vzgojena v privatnih šolah. Toda že v starosti petnajstih let je začela posecati nočne klube ter se sestajala z gospodi ki so ji dobro plačevali za njene ljubeznivosti.

V spremstvu neke dozdevne tete je mlada deklica odšla v London, kjer je nadaljevala svoje pustolovsko življenje. Izkazala se je tudi kot dobra organizatorica.

Organizirala je društvo "Prijateljev mladine". Da v društvu ni prišlo do kakih neljubih posledic, je dala importirati iz Anglije zdravnika, ki ni bil plačan od posameznega slučaja, pač pa pavšalno, na mesec.

Starr Faithfull ne li kadila in pila, pač pa tudi "šnofala". V svojem dnevniku pravi, da jo je vedno, kadar ni imela šnofanca, navdalo neko čudno hrepenenje in da bi najraje umrla.

Piše tudi, da je bila vsak dan zaposlena eno ali dve uri v neki javni hiši ter da je tekom tega časa vedno sprejela dva ali tri obiskovalce.

Pretežni del ameriške mladine se je v dobi prohibicije v moralnem oziru strahovito pokvaril. Mladina je slaba, nekateri stariši so pa še slabši.

Dokazano je namreč, da je imela mlada Starr razmerje z nekim bivšim bostonskim politikom, da je vzdrževala to razmerje z vednostjo svojega očima in da je očim izsilil iz "zapeljive" svoje pastorkice petindvajset tisoč dolarjev. Očim jo je tudi redno preskrboval z dobrim žganjem, češ, da butlegarsko žganje ni dosti prida.

Zagonetno je le, zakaj je bila mlada deklica usmrčena. Državni pravnik je mnenja da je imel njen očim na piki še razne druge moške, ki so občevali z njo ter skušal iz njih izsiliti denar.

Eden teh pa najbrž ni mogel ali hotel plačati in jo je enostavno spravil s sveta.

Državni pravnik je izjavil: — Znanih mi je več slučajev, da se "ugledni" očetje bogate na račun sramotnega življenja svojih hčera.

Ti očetje žive baje v Nassau okraju, kjer prebiva evet takozvane "visoke" družbe.

Nassau okraj nudi zaeno s tragedijo Starr Faithfull jasno sliko o npravnih posledicah prisilne morale, ki jo hoče vlada uveljaviti potom osemnajstega amandementa.

Dopisi.

Barberton, O.

Kljub slabim časom, imamo vedno dovolj zabave in razvedrila. Za to skrbe razna podporni društva, katera kar lepo povrsti prirejajo sedaj v letni sezoni piknike v prosti naravi. Malo se zapleše, malo zapoje, večkrat pride za spremembo tudi do kakšnega besednega dvoboja, da ni tako enolično in je potem še cel teden prijetno, ko se spominjamo.

Ker naši "Majnikovci" niso mogli zastajati za drugimi, so se odločili, da prirede letos piknik za svoje člane in prijatelje društva 28. junija. Torej ne pozabite priti v Hapocan Garden in se z njimi povešati. Ker je pa na enakih prireditvah potreba pomoči članstva, se tem potom lepo prosi člane, da se gotovo udeležijo prihodnje seje, katera se vrši 21. t. m. mnogostevlino, posebno še, ker je mesec junij, določen, da se voli delegata za na konvencijo S. D. Z.

Pokažite, da se zanimate za društven in zvezin napredek s tem, da bode vsak navzoč na seji in 28. junija na pikniku.

Na svidenje!

Frank Čič, predsednik.

Johnstown, Pa.

O delu ni vredno pisati, ker ga skoraj nič ni. Dela se po en dan ali dva na teden.

Dne 19. aprila se je tukaj na Moxham in okolici Johnstowna, Pa., organizirala politična organizacija. Imenuje se Federacija Ameriških Državljanov (slovenske narodnosti). Dosedaj je pristopilo v Federacijo 147 članov in članic. Federacija obstoji na delavski politični in izobraževalni podlagi. Podučuje vse tiste, kateri želijo postati ameriški državljani, seznaniti hoče članstvo ustavo, postavlo in političnimi institucijami Zdr. držav. Federacija je za sedaj bolj lokalnega pomena, da se najprej organizira ta naselbina do zadnjega Slovenca. Potem gremo vsi skupaj na politično fronto za naše pravice.

Federacija bo delala roko v roki z drugimi organizacijami ali klubi v tej county. Kadar bo šlo za korist delavstva ali nas inozemcev, s protesti ali resolucijami bomo vplivali na zastopnike, bodisi lokalne, deželne ali državne, da ne sprejmejo postav nam v škodo.

Federacija ima namen podpirati svoje člane, kateri bodo brez sredstev in bodo potrebovali nujno našo pomoči. Slovenskih podpornih organizacij ne bodo mogli polčevati v tej depresiji in prepuščeni bodo milosti naših src. Zatorej je potrebno, da smo lokalno organizirani in pomagamo z združenimi močmi drug drugemu.

Ker je veliko zanimanje za organizacijo, je pričakovati, da v kratkem dosežemo naš cilj. Pristopnina je jako mala. Zasedaj je le 10c za osebo.

Ker organizacija potrebuje denar, se je na zadnji seji sklenilo, da se vrši piknik v nedeljo dne 21. junija t. l. nad Lorain Boro School, med senčnim drevmi. Moxham godba bo igrala slovenske in angleške komade.

Pređeval bo Mr. Stuard o Indiji, Kitajski in Sibiriji. Te dežele je on prepotoval in dobro se poučil o njih razmerah.

Pravijo, da bo za lačne in žejne vsega dovolj. Vstopnina prostá.

Torej vsi na piknik in obenem na sejo. Seja bo na pikniku javna, tako da bode vsak udeleženec osebno slišal in videl, da nimamo nič za skrivati, nasprotno pa velja za pridobiti v združenji Federaciji.

Pozdravi!

John Pokanc.

Library, Pa.

Po drugih krajih morda mislijo, da obratujemo s polno paro. Res jih je še nekaj, da za luno stojijo in se jim še ni zjasnilo pred očmi.

Dragi rojaki, pridružite se nam, ne bomo vam žal! Borimo se za svoje pravice in zmaga bo na naši strani. Ne dajte se pregovoriti kompanijakim pomagacem, ko vas pridejo nagovarjati na sramotno celo. Držimo skupaj, da ne bo ves naš trud zastojal; zdaj je še čas, da ne bomo vsi po vodi uplavali, kakor zadnja stávka. Ne omagujmo! Glejmo za naprednost! Tukaj na Library, Pa. so morali rojaki izdati po drugih majhnih delo. Zdej ga ponujajo, ko

vidijo podjetniki, da se borimo za svoje pravice.

Dragi rojaki, držite se vztrano od sramotnega dela. Ne bojmo se, če ravno ima kompanija najetih nekaj tistih rmenih dragonerjev in nekaj kozakov. Tiste ravno tako boli, kakor nas. Dozdej je še vse mirno tukaj.

Pittsburgh Coal kompanija skuša dobiti od vseh strani stavkokaze, da bi obratovala z njimi. Nekaj Mehikancev je prišlo sem, ko so pa videli, da je stavka tukaj, so se precej vrnili.

Vas opozorjam, dragi rojaki, iz drugih krajev, ne hodite sem za delom. Če je slučajno kakšen zaposlen, naj se pridruži k nam. Držimo skupaj, vsi za enega in eden za vse. Bodimo previdni, dragi rojaki in rojakinje, da ne ostanemo sužnji navede.

Zahvaliti se moram vsem tistim, ki prihajajo vsako jutro piketirati po 2 do 3 ure daleč. Sramotno je pa za tiste domačine, ki mislijo, da bodo le drugi ljudje namesto njih naredili. Ne mislite, da bo za vas kaj bolje, če stavko izgubimo.

Vsi na plan in zmaga bo na naši strani.

Toraj naj zadostuje, naj se pa še kakšen drugi oglaš.

Z lepim pozdravom vsem naprednim stavkarjem, Glas Narodu pa želim mnogo novih naročnikov!

Čitateljica.

Library, Pa.

Ketr vsak začena dopis z delavskimi razmerami, bom tudi jaz nekoliko opisala naše delavske razmere tukaj na Montour No. 10. Tukaj smo na štrajku že 14 dni, zato vas rojake, kakor tudi drugorodce širom Amerike, svarim, ne hodite sem za delom jesti kruh sebi in drugim.

V tukajšnji okolici so vse majne zaprte, le Montour No. 10, Pittsburgh Coal Company še nekoliko obratuje. Tisti, ki gredo na delo ali pa zdelo domov, imajo spremiljevalce s količki. Štrajkarji pa pridejo od daleč naokoli vsako jutro piketirati. Zbere se od petsto do dva tisoč ljudi. Vidi se tudi nekaj uniformiranih spremiljevalcev na kolenih in v avtomobilih, da mirijo ljudstvo.

Tako je v resnici žalosten položaj za uboge delavce. Saj je bila že zadnjič v listu Glas Naroda opisana žalostna usoda premogarja. Delaj, delaj in garaj kakor črna žival, da koplješ kompanijam milijone, sam ga niti toliko nimaš, da bi preživel svojo družino. Pri vsem tem je še veliko ljudi, ko imajo oči zaprte, namesto da bi izpregledali in se borili za izboljšanje.

Torej ljudje, odprite oči in borite se za delavsko pravico, če ne bomo zmagali sedaj, potem je vse izgubljeno za nas uboge delavce.

Tukaj je tudi še nekaj domačinov, ki se prav nič ne brigajo in imajo zaprte oči, namesto da bi izpregledali sedaj, ko gre za boljšo unijo, kakor je bila poprej, ko je bil na krmlju John Lewis.

Pozdrav vsem čitateljem Glas Naroda širom Amerike, listu pa želim obilo uspeha.

Poročevalka.

Kenmore, Ohio.

Kakor je vsem Slovencem v tukajšnji okolici znano, se je tukaj organiziral klub Slovenskega Doma, kateri ima nalogo zbirati fond, s katerim bi se moglo postaviti Slovenski Narodni Dom. Klub vodi svoje poslovanje v svojih prostorih, dasiravno so prostori majhni, glavno je, da posluje v svojem.

Od strani gotovih članov se čuje, da morajo iti v takozvano klet, kjer je malo prostora. Ampak zapomni si naj vsak tole: Boljše je z malim začeti in si bodičnost zagotoviti, kot z velikim začeti in propasti.

28. junija, to je v nedeljo, bo Klubov piknik na Springfield Rd. na farmi Jote Lovica. Na piknik so vsi Slovenci iz okolice vabljeni.

Radi piknika je tudi prestavljena redna srečanja seja, katera se vrši vsako četrto nedeljo v mesecu. Prestavljena je namreč na soboto pred piknikom, to je 27. junija ob pol osmih zvečer.

Nasvidenje 28. junija popoldne na Joe Lovickovi farmi.

Klub Slovenskega Doma.

PRED USMRITVILJO DUES-SELDORFSKEGA MORILCA

Vse kaže, da bo po dolgem zavlačevanju duesseldorfski morilec vendarle usmrčen, čeprav pripravljajo v Nemčiji šab sedaj zakon, s katerim bo smrtna kazen sploh odpravljena. Kuertenov primer je v svojih podrobnostih in posledicah tako izreden in grozen, da ni čuda, da so se zanimali zanj celi dve leti kriminalisti in psihologi vsega sveta. Iz etičnega in pravnega stališča je bilo izrečenih o njem že toliko razprav in mnenj, da bo konec vsega tega besedičenja vendarle usmrtilcev morilca Kuertena. V tem smislu se je namreč izrazila večina ljudi, ki so dobro informirani o Kuertenovi zadevi.

Kuerten je smrtno kaznen mirno sprejel in izjavil celo, da ga veseli, da bo njegovih duševnih muk konec. In prosil je, naj ga usmrte čim prej. Krivnik je že dobil povabilo, naj pride v Duesseldorf in pripravi vse potrebno za usmrtilcev. Priprave za usmrtilcev združencev so na Pruskem zelo enostavne. Pripravi samo težak hrastov panj, pokrit s črnim in rdečim suknom, obenem je pa treba pregledati in po potrebi nabrusiti težko sekiro, če je že skrhana.

Zanimivo je, da je baš ta velika težka sekira, s katero v Nemčiji še sekajo zločinske glave, millejši ostanek srednjega veka, iz katerega izvira na ta način usmrtilve v Nemčiji. Zakon o smrtni kazni je revlidirol v Nemčiji že Karel V., ki je bil pod imenom Karel I. tudi španski kralj in je sploh močno posegal v zgodovino svoje dobe. Po njegovem kodeksu se je morala izvrševati smrtna kazni ravnanj po socialnem položaju, odnosno rodu na smrt obsojenega. Ni šlo torej za enoten način usmrtnice, niti se razliko med zidinci. Zakonodajalec se je oziral samo na to, kateremu družabnemu sloju, odnosno razredu pripada zločinec. Navadna zemljane so razčrtvarjali sežigali ali natikali na kole, pa tudi žagali so jih na kose, dočim so plemiče samo streljali ali obežali, odnosno obglavljali.

Tudi v načinu usmrtilve se je moralo pokazati, kako visoko stoji kdo na družabni lestevici. Zdej seveda te razlike ne poznajo več, smrtna kazen je za vse enaka. Pač pa imajo še vedno plemiči krvi in denarja celo v primerih, ko bi morali biti usmrčeni, druge olajšave, tako na pr. posebno bolezen kleptomanijo ali perijodične napade blaznosti.

Pripomočke za usmrtilve so vzeli narodi v srednjem veku kar iz staroga veka. Italijani so obglavili zločince že v 13. stoletju. V Nemčiji je prišla sekira v veljavo šele ob 16. stoletju, giljotina se pa pozneje ni uveljavila niti ko se se pokazalo, da je ta stroj za krvniško delo zanesljivejši in tudi nekoliko bolj human. Giljotina je uvedla velika francoska revolucija in kralj Ludvik XVI. je njeno uvedbo v marcu 1792 podpisal. Ni pa še minilo leto dni, ko je padla pod giljotino tudi njegova glava. In baš zato, ker je francoska giljotina sekala tudi glave kraljev, kraljic, in plemčev, je pruska hohenzollernska vlada ni hotela sprejeti. Nemčija je torej ostala pri sekiri, ki bo odsekala tudi Kuertenovo glavo.

IZSELJENIŠKI KONGRES V LJUBLJANI, ZAGREBU BEOGRADU

Iz Zagreba poročajo: Ko je bilo sporazumno določeno med velikim izseljeniškim odborom v Združenih državah, v katerem se nahajajo najuglednejši jugoslovanski izseljenci, ter Zvezo izseljeniških organizacij v Zagrebu, kateri načelnjeje Milan Marjanović, znani jugoslovanski publicist in sedanjí šef Centralnega Presbriroja v Beogradu, se bo vršil v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu od 26. do 30. junija kongres izseljencev, kojega naloga bo razpravljati o važnih vprašanjih, tikajočih se našega izselništva.

Prvi dan bo kongres otvoril predsednik Zveze izseljeniških organizacij z pozdravnim govorom, nakar bodo izvoljeni posebni odbori, katerim bo poverjen ves materijal, o kojem se bodo vršile razprave na kongresu.

Odbori bodo stalno delovali v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu. Kongres se bo nadaljeval v Zagrebu ter se zaključil v Beogradu, kjer bodo odbori predložili svoje resolucije.

Udeleženci kongresa si bodo ogledali naše državne in narodne ustanove ter v skupinah priredili izlete po naših krajih. Povsod bodo prijazno sprejeti.

Ta kongres bo imel velik vpliv na bodoče odnose med domovino in izseljenci.

Nadalje poročajo iz Zagreba, da se vrše velike priprave za sprejem izseljencev, ki se podajo dne 16. junija na kongres s Cunardovim parnikom "Aquitania".

Iz Chicage potuje z izletniki znani jugoslovanski lekarnar g. Anton Kravac s svojo hčerko Madelino.

Po izletu dne 16. junija, katerega vodi g. Milutin Ekerović, se vršita še dva izleta in sicer 20. junija s parnikom "Berengaria" v spremstvu g. Ivana Kampotiča ter 27. junija z "Mauretanio" v spremstvu g. Louisa Drneka.

Za ta odplutja se je treba takoj prijaviti kateremukoli zastopniku Cunard Line.

HAWKS DOSEGL NOV REKORD

CROYDON AIRPORT, Anglija, 15. junija. — Danes opoldne je dospel sem iz Rima ameriški letalec Frank Hawks, ne da bi se medpotoma ustavil. Devetsto milj dolgo pot je premeril v šestih urah in osemindvajsetih minutah.

NAZNANILO.

Rojakom in rojakinjam naznanjam, da bo dne 4. julija otvoritev lepo urejenih prostorov za letoviščarje. Moj namen je vsakega zadovoljiti kakor prejšnja leta s hrano in prenočitvenim, zato prosim, da mi vsakdo čimprej javi tudi svoj prihod. Posebno pa priporočam družinam, ki nameravajo ostati dalje na farmi, da mi javijo, da vse potrebno uredim, da bodo zadovoljno potraženi. Pišite na: — Mrs. Helena Kobilca, R. F. D. 1, Hudson, N. Y. (2x 16518)

Peter Zgaga

Predsednik Hoover pravi, da to poletje ne bo vzel počitnic. To je umevno.

Nezaposlenost mu povzroča preveč dela.

Postava v državi Tennessee, da se ne sme v šolah učiti, da je človeški rod v kaki vezi z opicami, je obveljala.

In dobro je, da je.

To se pravi, za opice je dobro. Marsikatera opica bi namreč ne mogla prenesti zavesti, da je v kakšni zlahtni zakonodajalci države Tennessee.

Neka brooklynska rojakinja, ki je bila lani v domovini, se je letos zopet odpravljala v stari kraj. Pa se je premislila, ker ji je nekdo navedil, da morajo v Jugoslaviji tudi ženske na nabor.

To bi ne bila zanjo nobena ovira, četudi bi bilo res.

Ko sem namreč rojakinjo videl pred dobrih štirinajstimi dnevi (zdi se mi, da ji je Angela ime) sem se koj na prvi pogled prepričal, da bi bila v vseh ozihrh "tauhlih".

Letos bo šlo dosti rojakov počivat na farmo rojaka Kobilce v Hudson, N. Y.

Hišo je lepo preuredil, ter je dosti prostora za družine in posameznike. Za primerno ceno bo dal izborna hrano, in po vsakem obedu bo tudi kaj za zaliti.

Voda za kopanje je komaj streljal od hiše. Kogar voda veseli, se bo šel kopat, tistim, katerim pa ni dosti za vodo, bo pa postregel Kobilca z lanskim prideikom, ki je zrasel v domačem vinogradu.

V današnjem oglasu pravi, da se je treba že zdaj javiti, da bo vedel vse potrebno urediti glede kuhe in prostora.

Nekateri pravijo, da je zakonsko življenje podobno lepi in veseli pesmi.

Le škoda, da je tako malo zakoncev, ki imajo dober posluh.

Na nedeljskem pikniku "Slovana" ki se je vršil pri Revnem Hudčku na Long Islandu, so baje vsi jokali, ko je gospodar naznanil, da se v bodoče ne bodo več mogli vrniti pikniki na onem prostoru.

Jok pa ni dolgo trajal.

Udeležencem je pregnalo solze predsednikovo zagotovilo, da bo pač treba — kakaga drugega hudiča prgruntati.

Odkar je Mussolini italijanski diktator, ne igra več kart. Možak je izredno previden. Najbrž ve, da bi bilo usodepolno zanj, če bi pri kakih prilikah izigral.

Iz Francije se je vrnila v Ameriko Amerikanka Nixon Nirdlinger, ki ima v svojem mladem življenju zaznamovati dva pomembna dogodka.

Pred par leti je bila proglašena na lepotni tekmi v Galvestonu, Tex. za najlepšo Amerikanko.

Kmalu nato se je poročila ter sla živet s svojim možem v Francijo. Nekega lepega dne je pa zabrepenela po novi senzaciji in je ustrelila svojega moža.

Zaradi svojega zločina se je morala zagovarjati pred sodiščem, toda porota jo je po par minutnem posvetovanju oprostila.

To je ponoven dokaz, da so tri stvari na svetu največje nasprotnice pravice: lepota, dober advokat in dvanaestorica postarnih galantnih Francozov.

Španska vlada je izgnala iz Španije tamošnjega najvišjega cerkvenega dostojanstvenika.

Kako se je v par stoletjih izpremenil svet!

V srednjem veku je imel zadnji kapelinar na Španskem več vpliva in več moči kot španski kralj.

Gandhi bo nastopil pred angleškim kraljem bos, gologlav in s kratkim predpasnikom okoli ledi. Toda govoril bo v imenu dežele, ki ima več prebivalcev kot ves ostali angleški imperij.

Vsled tega bo moral kralj poslušati Gandhija, — kakoršen bo šo pač stal pred njim — ter ngoditi njegovim zahtevam.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! — Naročajte ga!

Special Interest Accounts

Vsak, kdor še nima vloge pri nas je vabljen, da se pridruži mnogoštevilnim našim vlagateljem, ker pri nas je denar VARNO naložen in ga zamore vsak vlagatelj dvigniti vsaki čas, brez vsake odpovedi, kar je v gotovih slučajih velike važnosti.

Vloge obrestujemo po 4%

in obresti teko od vsakega prvega v mesecu naprej in se pripišejo h glavnici vsakega 1. januarja in julija.

Sakser State Bank

DEPOSITORY OF THE STATE OF NEW YORK
32 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

DOBROTNIK LJUDSTVA

Nikolaj Petrovič Paločkin je skočil s postelje, ko se je jedva danilo. Oči so se mu še prijemale, po vsem telesu se je čutil utrujenega, ker se ni dovolj naspal, — toda kdor ima dela prav do grla, nima časa, valjati se po ležišču.

Urno se je oblekel, izlil vase čašico kave ter se zagledal v zapisnik, s čim naj dan začne.

Program je bil bogat. Za 14. dan januarja je imel napovedano:

1. Ločitev Burkin. Pogovoriti se z obema, tudi z ljubimcem.

2. K. Sorinovu, zaradi doma.

3. Olajšati domenk Vershinine z Aleksejem Ivančičem.

4. Petrakovu odpreti oči glede vedenja njegove hčere.

5. Ogledati si avstrijskega poslanika.

6. Pomiriti Jefimkove.

Paločkin je pomežiknil, napravil s prstom po zraku krog in razmišljal, s čim bi srečno začel. — Srečka je padla na Vershinino.

Paločkin je vzdihnil. Stvar je bila težka, kočljiva. Morda se bodo celo čudili, čemu se vrtika vanjo. Toda kako bi se ne vrtikal? Vershinina, mlada vdova, je silno zaljubljena v Alekseja Ivančiča. Tudi on simpatizira z njo. Treba je torej dati jima priložnost dogovoriti se, sestati se. No, in kdo more razen Paločkina aranžirati tako nežno za devico? Brez njega bi gotovo poginila, kakor slepa ščeneta tik skledce, polne mleka.

Toda na drugi strani so bile tu zadeve resnejšega značaja. Treba se je vsaj na skok ustaviti na avstrijskem poslanstvu, si nekaj le tako na oko izmisliti — kaj pravzaprav, ni bilo Paločkinu samemu dovolj jasno.

Ne, začeti mora prav z Burkinimi.

Tako je tudi storil. Najel je izvoščka na čas in se odpeljal.

Paločkin je bil izjemno požrtvovalen človek: mislil je vedno na druge in se brigal za zadeve svojih bližnjikov več, kakor za svoje lastne.

Koliko časa, denarja in sil so mu vzele samo državne zadeve, — to ve edini Bog.

Ko so v Ameriki sklepati mir med Rusijo in Japonsko, — je Paločkin pustil vse ter se odpeljal v Ameriko, da bi po možnosti koristil svoji domovini. Vsiljeval se je Wittemu, toda zapodil so ga, vsiljeval se je nekemu tajniku nekega tajnika, a tudi od njega so ga pognali. Potem se je trudil le še v svoji sobi, sede v hotelu. Sestavljal je dopise, pošiljal brzojavke, s katerimi je vzpodbujal ministre svoje domovine ter jih prosil, naj se zanašajo na to, da stori vse, kar je v njegovih močeh.

Ko se je vrnil domov, je opravil posete pri vseh poslanikih in ministrih, nikjer ni bil sprejet in končno se je odpeljal na oddih na svoje posestvece ob rečici Hvostoplesci.

Toda niti odtod ni nehal zasledovati vse, svaril je vse velike tega sveta pred napačnimi koraki, jih opozarjal na njih zmote ter prerokoval posledice.

In potem je šla zopet državna duma v Vyborg, in Paločkin je kakor blazen nemudoma odpotoval za njo na Finsko. Tudi tam ga seveda niso nikamor pustili. Lovil je torej poslanca po ulicah, jih svaril ter jim delil svoje nasvete.

— Kaj! — si je mislil. — Vršim le svojo dolžnost. Kdo se je pogajal v Ameriki? Japonska, Rusija in Paločkin. Kdo je bil duša vrborgskih dogodkov? Paločkin!

Ko je bil v Londonu sestanek parlamentarnih činiteljev, je brez okolišev odpotoval tudi tja. Lovil se je tam, letal po ulicah kakor splesan ter se vrnil domov z zavestjo, da so imeli tam posvetovanja predstavitelji vseh parlamentov — in Paločkin.

Skočil je torej na poslanstvo in ko je izrazil vrtarju svoje začudenje nad tem, da je poslanik odklonil sprejeti ga ("Čudak! Saj sem se mu vendar za danes priglasi!"), se je Paločkin odpeljal k Burkinim.

Gospa je še spala, toda ukaval je, zbuditi jo zaradi važne zadeve. Takoj je prišla, vsa prestrašena, nepočesana in zavita v velik siv robec.

— Ljubi Bog, kaj se je zgodilo? Paločkin je prisedel, jo prijel za roko ter začel govoriti mehko, z občutkom:

— Prišel sem se resen, žalosten dogodek. Vi, čarobna žena s čisto dušo, polna najplemenitejših čustev, se nameravate ločiti od svojega moža ter se hočete upostavit v objektiv svojega ljubimca. Zavedite se vendar!

Burkina — čudno — se je naenkrat razjela:

— Saj se vam meša! In kako se vobče drznete, vtikati se v tuje zadeve? Kdo vam je dal pravico do tega? Jaz ljubim tega moža, moj soprog soglašja z ločitvijo zakona, — kaj se torej mešate v našo zadevo?

Paločkin je zavzdihnil in dejal mirno:

— Vašega soproga [že] pregovorim. Lahko se zanašate name. Odkrito priznavam, da sem že storil korake v tej smeri. Skušal sem, daktantiti se njegove psihološke strune, omenil sem mu, ker imate veliko premoženje, medtem ko nimam on ničesar, da mu zato nadaljnje življenje brez vas ne bo nudilo več onih ugodnosti, ki se jih je že privadil —

— Ah, odtod torej! — je zavrisnila Burkina. — Glej, torej pod vašim vplivom zahteva zdaj od mene denarja za ločitev! Podlo človeče! Priznajte: koliko vam je obetel za vaše posredovanje?

— Ali... zgrabil ga vendar za ovratnik in ga vrz ven! Še tega nama je tu treba!

— To je čudno! — je premišljal Paločkin, sedaje v kočijo. — Kako to, da me ta glas tako silno spominja glasu Alekseja Ivančiča? In kako to, da me je ona pogledala tako debelo? — No, vse eno. Stori sem vse, kar sem mogel. A kam zdaj?

Pogledal je v svoj notes.

— Zda morda potolašiti Jefimkove? Tu blizu neke stanujejo. A lačen sem. Upeljal sem se kakor pes. Niti minute oddiha nima človek... Če le še dospem domov pravčasno do obeda! Ah, je to življenje, je to življenje!...

— Pomirite se, moja draga! Jezite se, ker nimate prav. No, povejte mi, čemu vam je treba tega ljubimca, ki vam je čisto tu!

— Nikdar ne govorite tako! To je človek, ki ga ljubim že dve leti. Vzameva se takoj, kakor hitro bo ločitev izvršena.

— Neverjetno! — se je čudil Paločkin. — Zares, moram se vam čuditi! Razumeti nečete, da je še mogoče vašega soproga pregovoriti, da ločitev ne dovoli. Zagotavljam vas! Potrudim se! Jaz sam! K vašemu... no... kako se že imenuje ta ljubimec? — tudi k njemu pojdem še danes — naslov sem že zvedel — in izpregovorim sam z njim. Opozorim ga na to, da ste po letih starejša kot on, da imate otroke in tako dalje — skratka jamčim vam za to, da ne bo več silih.

Burkina se je naenkrat razjokala.

— Zakaj me preganjate? Zakaj? Le zakaj?

Paločkin sem se je zasolzil.

— Moja draga, vem, da je težko. Vaš soprog je grd človek, vi ljubite drugega in bi bili srečni z njim. Seveda vam je zdaj težko, se odreči ga, toda to tudi nima smisla. Kaj res ne morete storiti tega meni na ljubo? Kako? No, storite to zaradi mene! No, prosim vas! Osebo u slugo mi izkažete!

Pri Vershinini mu je rekel vrtar: — Barinja je že vstala, toda barin še spi.

— Kakšen barin? — se je začudil Paločkin in vstopil.

— Kaj pa tako zgodaj? — ga je sprejela Vershinina in se skrivaj ozrla na moške črvice, stoječe pred durmi.

Tudi Paločkin se je ozrl postrani na nje ter se čudil.

— Hočem biti kratkih besedi, — je začel in sedel. — Prišel sem vas prosit za ubogega Alekseja Ivančiča. On ve, da sem storil ta korak. Nikar ga ne mučite več! Vershinina se je prestrašila.

— Ne razumem vas. Saj ga k ničemu ne silim. On sam! Pravi, da je zelo srečen.

— Srečen! — se je trpko nasmehnil Paločkin. — Poznam ga že od otroških let. Ponosen, samozavestni človek. Izmed tiste vrste značajev, ki si molče poženejo krogi v usta.

— Moj Bog! Ampak česa želite od mene, ne morem razumeti. Jaz nisem ničesar kriva...

— Dragica! Prisegam vam: jaz vem vse! Tam nekje ima ženo — greh iz mladosti. Toda njegova čustva so svobodna! Davno sem že uganil, da ga ljubite tudi vi. Čemu bi se torej vzajemno mučili! Dragica...

— Šonja! — je v tem kličical iz stranske sobe nenadoma znan glas. Vershinina je pogledala skozi dur, pošepetala tja nekaj besed, in isti znan glas je odgovoril naglas:

— Ali... zgrabil ga vendar za ovratnik in ga vrz ven! Še tega nama je tu treba!

— To je čudno! — je premišljal Paločkin, sedaje v kočijo. — Kako to, da me ta glas tako silno spominja glasu Alekseja Ivančiča? In kako to, da me je ona pogledala tako debelo? — No, vse eno. Stori sem vse, kar sem mogel. A kam zdaj?

Pogledal je v svoj notes.

— Zda morda potolašiti Jefimkove? Tu blizu neke stanujejo. A lačen sem. Upeljal sem se kakor pes. Niti minute oddiha nima človek... Če le še dospem domov pravčasno do obeda! Ah, je to življenje, je to življenje!...

— Pomirite se, moja draga! Jezite se, ker nimate prav. No, povejte mi, čemu vam je treba tega ljubimca, ki vam je čisto tu!

— Nikdar ne govorite tako! To je človek, ki ga ljubim že dve leti. Vzameva se takoj, kakor hitro bo ločitev izvršena.

— Neverjetno! — se je čudil Paločkin. — Zares, moram se vam čuditi! Razumeti nečete, da je še mogoče vašega soproga pregovoriti, da ločitev ne dovoli. Zagotavljam vas! Potrudim se! Jaz sam! K vašemu... no... kako se že imenuje ta ljubimec? — tudi k njemu pojdem še danes — naslov sem že zvedel — in izpregovorim sam z njim. Opozorim ga na to, da ste po letih starejša kot on, da imate otroke in tako dalje — skratka jamčim vam za to, da ne bo več silih.

Burkina se je naenkrat razjokala.

— Zakaj me preganjate? Zakaj? Le zakaj?

Paločkin sem se je zasolzil.

— Moja draga, vem, da je težko. Vaš soprog je grd človek, vi ljubite drugega in bi bili srečni z njim. Seveda vam je zdaj težko, se odreči ga, toda to tudi nima smisla. Kaj res ne morete storiti tega meni na ljubo? Kako? No, storite to zaradi mene! No, prosim vas! Osebo u slugo mi izkažete!

Pri Vershinini mu je rekel vrtar: — Barinja je že vstala, toda barin še spi.

— Kakšen barin? — se je začudil Paločkin in vstopil.

— Kaj pa tako zgodaj? — ga je sprejela Vershinina in se skrivaj ozrla na moške črvice, stoječe pred durmi.

Tudi Paločkin se je ozrl postrani na nje ter se čudil.

— Hočem biti kratkih besedi, — je začel in sedel. — Prišel sem vas prosit za ubogega Alekseja Ivančiča. On ve, da sem storil ta korak. Nikar ga ne mučite več! Vershinina se je prestrašila.

— Ne razumem vas. Saj ga k ničemu ne silim. On sam! Pravi, da je zelo srečen.

— Srečen! — se je trpko nasmehnil Paločkin. — Poznam ga že od otroških let. Ponosen, samozavestni človek. Izmed tiste vrste značajev, ki si molče poženejo krogi v usta.

— Moj Bog! Ampak česa želite od mene, ne morem razumeti. Jaz nisem ničesar kriva...

— Dragica! Prisegam vam: jaz vem vse! Tam nekje ima ženo — greh iz mladosti. Toda njegova čustva so svobodna! Davno sem že uganil, da ga ljubite tudi vi. Čemu bi se torej vzajemno mučili! Dragica...

— Šonja! — je v tem kličical iz stranske sobe nenadoma znan glas. Vershinina je pogledala skozi dur, pošepetala tja nekaj besed, in isti znan glas je odgovoril naglas:

— Ali... zgrabil ga vendar za ovratnik in ga vrz ven! Še tega nama je tu treba!

— To je čudno! — je premišljal Paločkin, sedaje v kočijo. — Kako to, da me ta glas tako silno spominja glasu Alekseja Ivančiča? In kako to, da me je ona pogledala tako debelo? — No, vse eno. Stori sem vse, kar sem mogel. A kam zdaj?

Pogledal je v svoj notes.

— Zda morda potolašiti Jefimkove? Tu blizu neke stanujejo. A lačen sem. Upeljal sem se kakor pes. Niti minute oddiha nima človek... Če le še dospem domov pravčasno do obeda! Ah, je to življenje, je to življenje!...

— Pomirite se, moja draga! Jezite se, ker nimate prav. No, povejte mi, čemu vam je treba tega ljubimca, ki vam je čisto tu!

— Nikdar ne govorite tako! To je človek, ki ga ljubim že dve leti. Vzameva se takoj, kakor hitro bo ločitev izvršena.

— Neverjetno! — se je čudil Paločkin. — Zares, moram se vam čuditi! Razumeti nečete, da je še mogoče vašega soproga pregovoriti, da ločitev ne dovoli. Zagotavljam vas! Potrudim se! Jaz sam! K vašemu... no... kako se že imenuje ta ljubimec? — tudi k njemu pojdem še danes — naslov sem že zvedel — in izpregovorim sam z njim. Opozorim ga na to, da ste po letih starejša kot on, da imate otroke in tako dalje — skratka jamčim vam za to, da ne bo več silih.

Burkina se je naenkrat razjokala.

— Zakaj me preganjate? Zakaj? Le zakaj?

Paločkin sem se je zasolzil.

— Moja draga, vem, da je težko. Vaš soprog je grd človek, vi ljubite drugega in bi bili srečni z njim. Seveda vam je zdaj težko, se odreči ga, toda to tudi nima smisla. Kaj res ne morete storiti tega meni na ljubo? Kako? No, storite to zaradi mene! No, prosim vas! Osebo u slugo mi izkažete!

Pri Vershinini mu je rekel vrtar: — Barinja je že vstala, toda barin še spi.

— Kakšen barin? — se je začudil Paločkin in vstopil.

— Kaj pa tako zgodaj? — ga je sprejela Vershinina in se skrivaj ozrla na moške črvice, stoječe pred durmi.

Tudi Paločkin se je ozrl postrani na nje ter se čudil.

— Hočem biti kratkih besedi, — je začel in sedel. — Prišel sem vas prosit za ubogega Alekseja Ivančiča. On ve, da sem storil ta korak. Nikar ga ne mučite več! Vershinina se je prestrašila.

— Ne razumem vas. Saj ga k ničemu ne silim. On sam! Pravi, da je zelo srečen.

— Srečen! — se je trpko nasmehnil Paločkin. — Poznam ga že od otroških let. Ponosen, samozavestni človek. Izmed tiste vrste značajev, ki si molče poženejo krogi v usta.

— Moj Bog! Ampak česa želite od mene, ne morem razumeti. Jaz nisem ničesar kriva...

— Dragica! Prisegam vam: jaz vem vse! Tam nekje ima ženo — greh iz mladosti. Toda njegova čustva so svobodna! Davno sem že uganil, da ga ljubite tudi vi. Čemu bi se torej vzajemno mučili! Dragica...

— Šonja! — je v tem kličical iz stranske sobe nenadoma znan glas. Vershinina je pogledala skozi dur, pošepetala tja nekaj besed, in isti znan glas je odgovoril naglas:

— Ali... zgrabil ga vendar za ovratnik in ga vrz ven! Še tega nama je tu treba!

— To je čudno! — je premišljal Paločkin, sedaje v kočijo. — Kako to, da me ta glas tako silno spominja glasu Alekseja Ivančiča? In kako to, da me je ona pogledala tako debelo? — No, vse eno. Stori sem vse, kar sem mogel. A kam zdaj?

Pogledal je v svoj notes.

— Zda morda potolašiti Jefimkove? Tu blizu neke stanujejo. A lačen sem. Upeljal sem se kakor pes. Niti minute oddiha nima človek... Če le še dospem domov pravčasno do obeda! Ah, je to življenje, je to življenje!...

— Pomirite se, moja draga! Jezite se, ker nimate prav. No, povejte mi, čemu vam je treba tega ljubimca, ki vam je čisto tu!

— Nikdar ne govorite tako! To je človek, ki ga ljubim že dve leti. Vzameva se takoj, kakor hitro bo ločitev izvršena.

— Neverjetno! — se je čudil Paločkin. — Zares, moram se vam čuditi! Razumeti nečete, da je še mogoče vašega soproga pregovoriti, da ločitev ne dovoli. Zagotavljam vas! Potrudim se! Jaz sam! K vašemu... no... kako se že imenuje ta ljubimec? — tudi k njemu pojdem še danes — naslov sem že zvedel — in izpregovorim sam z njim. Opozorim ga na to, da ste po letih starejša kot on, da imate otroke in tako dalje — skratka jamčim vam za to, da ne bo več silih.

Burkina se je naenkrat razjokala.

— Zakaj me preganjate? Zakaj? Le zakaj?

Paločkin sem se je zasolzil.

— Moja draga, vem, da je težko. Vaš soprog je grd človek, vi ljubite drugega in bi bili srečni z njim. Seveda vam je zdaj težko, se odreči ga, toda to tudi nima smisla. Kaj res ne morete storiti tega meni na ljubo? Kako? No, storite to zaradi mene! No, prosim vas! Osebo u slugo mi izkažete!

Pri Vershinini mu je rekel vrtar: — Barinja je že vstala, toda barin še spi.

— Kakšen barin? — se je začudil Paločkin in vstopil.

— Kaj pa tako zgodaj? — ga je sprejela Vershinina in se skrivaj ozrla na moške črvice, stoječe pred durmi.

Tudi Paločkin se je ozrl postrani na nje ter se čudil.

— Hočem biti kratkih besedi, — je začel in sedel. — Prišel sem vas prosit za ubogega Alekseja Ivančiča. On ve, da sem storil ta korak. Nikar ga ne mučite več! Vershinina se je prestrašila.

— Ne razumem vas. Saj ga k ničemu ne silim. On sam! Pravi, da je zelo srečen.

— Srečen! — se je trpko nasmehnil Paločkin. — Poznam ga že od otroških let. Ponosen, samozavestni človek. Izmed tiste vrste značajev, ki si molče poženejo krogi v usta.

— Moj Bog! Ampak česa želite od mene, ne morem razumeti. Jaz nisem ničesar kriva...

— Dragica! Prisegam vam: jaz vem vse! Tam nekje ima ženo — greh iz mladosti. Toda njegova čustva so svobodna! Davno sem že uganil, da ga ljubite tudi vi. Čemu bi se torej vzajemno mučili! Dragica...

— Šonja! — je v tem kličical iz stranske sobe nenadoma znan glas. Vershinina je pogledala skozi dur, pošepetala tja nekaj besed, in isti znan glas je odgovoril naglas:

— Ali... zgrabil ga vendar za ovratnik in ga vrz ven! Še tega nama je tu treba!

— To je čudno! — je premišljal Paločkin, sedaje v kočijo. — Kako to, da me ta glas tako silno spominja glasu Alekseja Ivančiča? In kako to, da me je ona pogledala tako debelo? — No, vse eno. Stori sem vse, kar sem mogel. A kam zdaj?

Pogledal je v svoj notes.

— Zda morda potolašiti Jefimkove? Tu blizu neke stanujejo. A lačen sem. Upeljal sem se kakor pes. Niti minute oddiha nima človek... Če le še dospem domov pravčasno do obeda! Ah, je to življenje, je to življenje!...

— Pomirite se, moja draga! Jezite se, ker nimate prav. No, povejte mi, čemu vam je treba tega ljubimca, ki vam je čisto tu!

— Nikdar ne govorite tako! To je človek, ki ga ljubim že dve leti. Vzameva se takoj, kakor hitro bo ločitev izvršena.

— Neverjetno! — se je čudil Paločkin. — Zares, moram se vam čuditi! Razumeti nečete, da je še mogoče vašega soproga pregovoriti, da ločitev ne dovoli. Zagotavljam vas! Potrudim se! Jaz sam! K vašemu... no... kako se že imenuje ta ljubimec? — tudi k njemu pojdem še danes — naslov sem že zvedel — in izpregovorim sam z njim. Opozorim ga na to, da ste po letih starejša kot on, da imate otroke in tako dalje — skratka jamčim vam za to, da ne bo več silih.

Burkina se je naenkrat razjokala.

— Zakaj me preganjate? Zakaj? Le zakaj?

Paločkin sem se je zasolzil.

— Moja draga, vem, da je težko. Vaš soprog je grd človek, vi ljubite drugega in bi bili srečni z njim. Seveda vam je zdaj težko, se odreči ga, toda to tudi nima smisla. Kaj res ne morete storiti tega meni na ljubo? Kako? No, storite to zaradi mene! No, prosim vas! Osebo u slugo mi izkažete!

Pri Vershinini mu je rekel vrtar: — Barinja je že vstala, toda barin še spi.

— Kakšen barin? — se je začudil Paločkin in vstopil.

— Kaj pa tako zgodaj? — ga je sprejela Vershinina in se skrivaj ozrla na moške črvice, stoječe pred durmi.

Tudi Paločkin se je ozrl postrani na nje ter se čudil.

— Hočem biti kratkih besedi, — je začel in sedel. — Prišel sem vas prosit za ubogega Alekseja Ivančiča. On ve, da sem storil ta korak. Nikar ga ne mučite več! Vershinina se je prestrašila.

— Ne razumem vas. Saj ga k ničemu ne silim. On sam! Pravi, da je zelo srečen.

— Srečen! — se je trpko nasmehnil Paločkin. — Poznam ga že od otroških let. Ponosen, samozavestni človek. Izmed tiste vrste značajev, ki si molče poženejo krogi v usta.

— Moj Bog! Ampak česa želite od mene, ne morem razumeti. Jaz nisem ničesar kriva...

— Dragica! Prisegam vam: jaz vem vse! Tam nekje ima ženo — greh iz mladosti. Toda njegova čustva so svobodna! Davno sem že uganil, da ga ljubite tudi vi. Čemu bi se torej vzajemno mučili! Dragica...

— Šonja! — je v tem kličical iz stranske sobe nenadoma znan glas. Vershinina je pogledala skozi dur, pošepetala tja nekaj besed, in isti znan glas je odgovoril naglas:

— Ali... zgrabil ga vendar za ovratnik in ga vrz ven! Še tega nama je tu treba!

— To je čudno! — je premišljal Paločkin, sedaje v kočijo. — Kako to, da me ta glas tako silno spominja glasu Alekseja Ivančiča? In kako to, da me je ona pogledala tako debelo? — No, vse eno. Stori sem vse, kar sem mogel. A kam zdaj?

Pogledal je v svoj notes.

— Zda morda potolašiti Jefimkove? Tu blizu neke stanujejo. A lačen sem. Upeljal sem se kakor pes. Niti minute oddiha nima človek... Če le še dospem domov pravčasno do obeda! Ah, je to življenje, je to življenje!...

— Pomirite se, moja draga! Jezite se, ker nimate prav. No, povejte mi, čemu vam je treba tega ljubimca, ki vam je čisto tu!

— Nikdar ne govorite tako! To je človek, ki ga ljubim že dve leti. Vzameva se takoj, kakor hitro bo ločitev izvršena.

— Neverjetno! — se je čudil Paločkin. — Zares, moram se vam čuditi! Razumeti nečete, da je še mogoče vašega soproga pregovoriti, da ločitev ne dovoli. Zagotavljam vas! Potrudim se! Jaz sam! K vašemu... no... kako se že imenuje ta ljubimec? — tudi k njemu pojdem še danes — naslov sem že zvedel — in izpregovorim sam z njim. Opozorim ga na

LENA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil G. P.

11

(Nadaljevanje.)

— Dobra? Ne. Dobra biti se pravi vse ljudi objemati z ljubeznijo. Tega ne delam več. Skrb mojih otrok me je naučila sovražiti, kjer ne morem več ljubiti.

Njene oči so dobile trden, hladan izraz, ki ji je bil sedaj pogosto lasten.

Rominten jo je presenečen pogledal.

Kako čudno se je izpremenila ta drugače tako nežna in ljubezniva gospa.

— Draga gospa! — je zajecal.

Ona pa se je zbrala ter pokazala mirno lice.

— Pustimo ta pogovor, ker ni za to veselo družbo! — je rekla trpko.

— Zdi sem, da se imata Lena in Rominten rada, — je pripomnila neka stara ženska svoji sosed. — Poglejte le, kako ljubeznivo kramlja z njeno materjo in bratom!

Nagovorjeni je držal svoj ščipalnik pred očmi ter se ozrl proti trojici.

— Seveda je bila sama govorica gospe Sattenfeldove. Njo jezi, da ni Franc von Borkenhagen njeni Meti podal svoje roke!

— Popolnoma moje mnenje. Meni ugaja Lena Warnstetten bolj kot pa Meta Sattenfeld!

— Prosim vas, mož, ki je premožen kot Borkenhagen ima vendar izbiro ter se ne zadubi v prekijo, kot je uboga Meta!

— Da, a veste, moj čut lepote bi bil bolj zadovoljen, če bi Lena Warnstetten in Rominten postala par.

— Dragi Bog, to bi tudi, če bi ne bilo pomanjkanje. Warnstetenu je privoščiti, da napravi Lena sijajno partijo. Seveda, lep ni žen in vzkrovnostne stvari se govorijo o njem. Pametna ženska pa izpreobrne moža.

— Ali je resnica, da bo princ Ludovik danes zvečer prišel semkaj?

— Prav gotovo. Gospa Sattenfeld ve to od svojega sina, ki je njegov adjutant. Odlikoval bo Franca Borkenhagena, ker je dal veliko vsoto za novo kliniko v glavnem mestu.

— Seveda, za denar je vse na razpolago!

— Vojvoda je imel najprvo namen obiskati slavo, a prehlad ga je priklenil na posteljo!

— Kaj pravite!

— Warnstetten je imel veliko sroč s to zaroko. Bil je skrajni čas!

— Najbolj skrajni čas, moja draga. Iz zanesljivega vira vem, da je stal Warnstetten tik pred polomom.

— Tiho, sedaj se pelje voz, to je gotovo princ Ludovik!

Od ust do ust je šlo, da je princ Ludovik dospel. Oči vseh so se obračale proti vratom, skozi katera bi moral vstopiti visoki gost.

Konečno se je prikazal, spremljan od adjutanta, gospoda von Sattenfelda.

Na obrazih vseh se je pojavil smeh in vsi so se globoko poklonili. Princ Ludovik je zrl z resnimi očmi preko vse družbe. Skomignil je z rameni, kot porogljivo.

Ta drugorojeni sin vojvode je bil poseben človek.

Sovražil je vsako udanost.

Pri dvoru je bil malo priljubljen. Ljubil je pokončno hojo ter postavo.

Pri dvoru je bil sovražen, ker je ljubil odkrito besedo, a kljub temu je ostal princ. Pri narodu je bil zelo priljubljen.

Princ Ludovik je bil pozdravljen s spoštovanjem, ki mu je šlo. Zaradni par je pozdravil ter nevesto z obdovodnimi pogledi.

Franc von Borkenhagen je zapazil te poglede z zadovoljstvom. Njegovo bistvo pa je bilo ženinu kmalu neprijetno. Princ Ludovik je kramljaj nekaj časa s Francem von Borkenhagenom ter si zapomnil vse, kar je videl.

Vsi se se gnetli skupaj, da ujamajo besedo ali pogled.

Princu je postalo dolgočasno in se je ozrl naokrog.

Tedaj pa je obviselo njegovo oko na neki postavi.

Opri na stebel je stal Heinz Rominten na strani ter zrl mrko na pestro množico.

Princ Ludovik se je ostro ozrl proti njemu. Nato pa je vzel roko Freda, ki je slučajno stal poleg ter vprašal:

— Ali ni to gospod Rominten? — ter pokazal na Heinza.

Fred je potrdil.

— Prosim, spremiti me k njemu! gospod Warnstetten.

Roko v roki s Fredom sta odkorakala skozi dvorano proti Heinzu.

— Midva se vendar že pozna, gospod Rominten, kaj ne?

Heinz se je vrnal iz nepravilne pozicije ter stal mirno pred njim.

— Da, visokost! Imel sem čast biti vam predstavljen lansko leto pri lovih v Stetten.

— Pravilo, takrat sva se izvrstno zabavala, — je rekel princ, ki je zrl z velikim dopadanjem na možko, izrazito postavo Romintena. Vedno je upal srečati ga, a dosedaj brez uspeha.

— Jaz nisem v položaju, da bi se mogel dosti posvečati družabnosti. Visokost je gotovo slišala, da so napočili v Rominten slabi časi. Jaz moram neprestano delati, da vzdržim sebe in posest preko vode!

Princ Ludovik je gledal zamišljeno v možki obraz.

— V splošnem je zelo slabo s posestvi v naši mali deželi, kaj ne?

— Zelo slabo, visokost. Le malo se jih more vzdržati. Poljedelstvo nima nikakega zlatega tla.

— No, mislim sem da predstavlja Borkenhagen dokaz nasprotnega.

— Ker so on in njegovi pradedi združili industrijo s poljedelstvom.

— Ali ne morejo storiti drugi posestniki ravno istega?

— Večina, k katerim spadam tudi jaz, bi ne imela dovolj kapitala, da bi poskusila tako izpremembo.

Princ si je gladiil svoje modne brke.

— Škoda! Če bi mogli le pomagati. Govoril pa bom že drugič z vami o tem. Rominten leži pač v bližini tega kraja?

— Med Warnstettenom in Romintenom leži veliko jezero Borkenhagen in morate se peljati mimo Romintena.

— Tako, tako. Torej stanujete na Romintenu kot samec ali pa lahko tukaj pozdravim vašo gospo soprogo?

Romintenov obraz se je nehoti zamračil. Njemu sploh ni ugajal pogovor, vendar se je postal središče vse družbe.

— Jaz sem samec, visokost!

Princ Ludovik se je že pri prvem svidenju zelo zanimal za Heinza Romintena.

Sedaj pa ni hotel zamuditi prilike, da mu stopi nekoliko bližje.

— Ker nimate časa, da bi prišli k nam, ali vas smem enkrat obiskati v Romintenu? Povsem prijazno, človek s človekom? Odkrito priznam, da ste mi vzbudili v Stettendorfu dosti simpatij. Ali smem priti?

Ona moža sta se spogledala veliko in motreče.

Obenem Romintena se je poročil. Moral je veniti, da mu je bila iskrena taka čast.

Vsi, ki so stali krog princa, bi si neumorno prizadevali, da bi enkrat padla nanje solnce knežje milosti.

Sedaj pa je bil odlikovan človek, katerega niso marali. Heinz je bil ginjen.

— Če hoče vaša visokost počastiti mojo hišo, me bo zelo veselilo.

Oči princa Ludovika so zablistele.

— Ne, tako, prosim vas formalno. Vi me gotovo nečete sprejeti z možmarji?

Nasmehnil se je.

Vse je prisluškovalo ter gledalo prati obema možkima. Adjutant, gospod von Sattenfeld, je vlekel nervozno svoje obrvi skupaj ter protestiral takorekoč proti obnašanju svojega gospoda.

Stal je sredi med Fred Warnstettenom in svojim gospodom.

(Dalje prihodnjič.)

KRALJICA TOŽI FRANCJO

Francija je obljudjena dežela raznih pustolovcev in izgubljenih eksistenc, ki se zbirajo iz vseh krajev sveta navadno v Parizu, kjer upajo najti varno zavetišče. Med takimi posetniki Francije je tudi bivša madagaskarska kraljica Rana- valo Salima Mašimba I. Doslej je živela ločeno od sveta in v mali vasi blizu Dijona je imela skromno hišico z vrtno, ki ga je obdelovala, kakor je pač vedela in znala. Do leta 1912 je vladala na otoku Moheli in pod seboj je imela 30,000 podložnikov. Moheli spada med otoške pešine, ki obdajajo otok Reunion v Indijskem oceanu. Nekaj let pred koncem svojega vladanja je posetila Salima Reunion, kjer se je zaljubila v nekega francoskega oročnika. Poroka se je vršila v katedrali v St. Denisu in oročnik je postal soprog vladajoče kraljice.

Seveda je tekoj odločil oročnikovo uniformo tem bolj, ker je nastal po poroki problem, ki ga ni bilo mogoče rešiti. Izhoda sta bila samo dva — ali bi morala kraljica živeti na oročniku postaji, kar nikakor ni združljivo s kraljevskim dostojanstvom ali pa bi se moral oročnik — princ preseliti v grad, kar se zopet

ne strinja z vojaško disciplino. Ne sreča je pa hotela, da je morala Mašimba leta 1912 odstopiti, kar je bilo mnogo hujše. Francoski minister kolonij je namreč otok Moheli kratkoma anektiral.

Kraljica in njen mož sta morala v izgnanstvo, on s pokojnino navadnega oročnika, ona pa s civilno listo, ki ji jo dala Francija in ki ji prinaša 5000 frankov. Dobro ni preskrbljena, toda pred vojno se je dalo živeti, zlasti če je zaslužila nekaj z vrtnarstvom. Zdaj je pa 5000 frankov na leto dločno premalo, posebno če mora živeti z njimi veličanstvo. Iz zagate si hoče pomagati kraljica in njen mož s tem, da tožita Francijo na revalorizacijo svoje pokojnine. Oba upata, da bosta s svojo zahtevo prodrla glede na kolonialno razstavo, ki je vse tuje, zlasti pa kolonialno v Francijo, zelo popularizirala. Ni izključeno, da bo njuni zahtevi ustreženo.

OČE RANIL HČER IN
USTRELEL SAMEGA SEBE

PATERSON, N. J., 15. junija. — Dvanajstletna Lucia Paclapepe leži nevarno ranjena v tukajšnji bolnišnici sv. Jožefa. Obstrelil jo je njen oče Moe Paclapepe ter si nato sam pognal kroglo v glavo in obležal na mestu mrtev.

Lucia je živela pri materi, ki je bila ločena od svojega moža. Oče jo je smel vsak teden samo enkrat videti. Ko jo je prišel včeraj obiskat, mu je stekla pred hišo nasproti. On je pogledal proti ženi, ki je stala ob oknu ter vzkliknil: — Če jaz ne morem imeti tebe in tvoje matere, vaju ne bo nihče imel. Nato je začel streljati.

KNJIGE VODNIKOVE
DRUŽBE

SO RAZPRODANE

Sprejemamo pa članarino za bodoče leto.

Članarina znaša \$1.—

Clani dobe potem knjige po pošti naravnost iz Ljubljane.

Uprava "G. N."

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošila. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obnove naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushlin

COLORADO

Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cullig, A. Saffi
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verbich
Chicago, Joseph Blush, J. Bevič
Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzel, Mary Bambich
J. Zalel, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich
Waukegan, Jože Zelenc

KANSAS

Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND

Steyer, J. Černe
Kitzmillier, Fr. Vodopivec

MICHIGAN

Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA

Chisholm, Frank Gouže, Frank Pucelj

Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatič

MISSOURI

St. Louis, A. Nabrgoj

MONTANA

Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA

Omaha, P. Broderick

NEW YORK

Gowanda, Karl Strniša
Little Falls, Frank Masle

OHIO

Barberton, John Balant, Joe Hiti
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, Math Slapnik, Frank Zadnik
Euclid, F. Bajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant in J. Kumše
Niles, Frank Kogovšek
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA

Ambridge, Frank Jakš
Bessemer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobeck
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Yerina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro. vanšek

Crafton, Fr. Machek
Export, G. Previč, Louis Zupan.
Čič, A. Škerlj

Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kam'n
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank Fe. renchack

Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polanc, Martin Koroshetz

Krayn, Ant. Tauželj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar
Meadow Lands, J. Koprivšek
Midway, John Žust
Moon Run, Frank Podmilšek
Pittsburgh, Z. Jakše, Vinc. Arh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demshar
Reading, J. Pezdirc
Steelton, A. Hren
Unity Sta. in okolico, J. Škerlj, Fr. Schifrer

West Newton, Joseph Jovan
Willock, J. Peternej

UTAH

Helper, Fr. Krebs

WEST VIRGINIA

Williams River, Anton Svet

WISCONSIN

Milwaukee, Joseph Tratinik in Jos. Koren

Sheboygan, John Zorman

WEST ALLIS

Frank Skok

WYOMING

Rock-Springs, Louis Taucher
Diamondville, Joe Rollich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom topla priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda": Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.; za štiri mesece \$2.; za četrt leta \$1.50.

New York City je \$7. celo leto. Naročnina za Evropo je \$7. za celo leto.

Kretanje Parnikov
Shipping News

17. junija:
France, Havre
Leviathan, Cherbourg
Hamburg, Cherbourg, Hamburg

18. junija:
Dresden, Cherbourg, Bremen

19. junija:
Europa, Cherbourg, Bremen
Majestic, Cherbourg
Statendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Napoli, Genova

20. junija:
Beregaria, Cherbourg

21. junija:
Columbus, Cherbourg, Bremen
Resolute, Cherbourg, Hamburg

22. junija:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg

23. junija:
Havre, Cherbourg, Bremen
President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg

24. junija:
Havre, Cherbourg, Bremen
President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg

25. junija:
Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen

26. junija:
Olympic, Cherbourg
New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

27. junija:
Mauretania, Cherbourg
Milwaukee, Cherbourg, Hamburg

28. junija:
Bremen, Cherbourg, Bremen

1. julija:
Paris, Havre

2. julija:
George Washington, Cherbourg, Hamburg

3. julija:
Stuttgart, Bremen

4. julija:
Homer, Cherbourg
Republic, Cherbourg, Hamburg
Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

5. julija:
Augustus, Napoli, Genova

6. julija:
Aquitania, Cherbourg
Leviathan, Cherbourg

7. julija:
France, Havre
Europa, Cherbourg, Bremen

8. julija:
Majestic, Cherbourg
President Harding, Cherbourg, Hamburg

9. julija:
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

10. julija:
Saturnia, Trst.
General von Steuben, Cherbourg, Bremen

11. julija:
Volendam, Cherbourg, Bremen

12. julija:
St. Louis, Cherbourg, Hamburg

13. julija:
Hamburg, Cherbourg, Hamburg

14. julija:
Dresden, Cherbourg, Bremen

15. julija:
Beregaria, Cherbourg
Olympic, Cherbourg, Hamburg

16. julija:
Bremen, Cherbourg, Bremen

17. julija:
Statendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

18. julija:
Paris, Havre

19. julija:
Europa, Cherbourg, Bremen

20. julija:
Mauretania, Cherbourg
President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg

21. julija:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg

22. julija:
Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen

23. julija:
Homer, Cherbourg

24. julija:
New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

25. julija:
Roma, Napoli, Genova

26. julija:
France, Havre
Milwaukee, Cherbourg, Hamburg

27. julija:
Aquitania, Cherbourg

28. julija:
Havre, Cherbourg, Bremen

29. julija:
George Washington, Cherbourg, Hamburg

30. julija:
Vulcania, Trst

31. julija:
Majestic, Cherbourg

NARAVNOST V JUGOSLAVIJO

NOVA JADRANSKA VELIKANA

SATURNIA in VULCANIA

sta odlična med največjimi in najhitrejšimi parniki na svetu. Čaka vas ugodna služba. Ujdujdi in pozorni služabniki, ki govorijo slovensko, so vam na razpolago, tako kuhinjo je pa mogoče dobiti le v najboljših hotelih. In le pomislite na kratko in ceneno železniško potovanje v Slovenijo. Mali stroški za prtljago in brezplačni vize!

Odločite se vnaprej, kdaj boste odpotovali!

24. junija — 30. julija — 9. sep.

9. julija — 21. avg. — 25. sep.

Katerikoli agent vam bo rezerviral kabino

COSULICH LINE

17 Battery Place New York

HOLLAND-AMERICA LINE

Rotterdam — Volendam
New Amsterdam —